

AVERTISSEMENTER.

Til vore Abonnenter i København K.

Til vor store Beklagelse er Bladets Nr. 2 ved en Forseelse fra *Postvæsenets* Side kommet Abonnenterne i København K for sent i Hænde. Vi skal gøre, hvad der staar i vor Magt for, at saadanne Forsømmelser ikke oftere finder Sted.

Damefriseringssalonen,

Nyvej 19, St., bringes i velvillig Erindring. Alt Haarbejde udføres smukt og billigt.

I Pensionatet,

Istedgade 2 C. 3die Sal, ikke langt fra Banegaarden, kan erholdes Værelser samt fuld Kost, Middagsabonnement i som ud af Huset til moderat Betaling.

En Herre eller Dame, der selv vil møblere, kan erholde 1 à 2 Værelser.

Anna Lund & Kirstine Mortensen.

Alt skal sælges.

Paa Grund af Forretningens Udvidelse og Lokalernes fuldstændige Ombygning udsælger jeg i **Januar Maaned** hele mit store Lager af solide og moderne Klædevarer til og under **Indkøbspris**. Særlig fremhæves flere Hundrede elegante Vinteroverfrakker.

NB. Til solide Folk kan Afbetaling indrømmes uden Forhøjelse i Priserne.

F. W. Bergstrøm,

Skrædermester,

43, Studiestræde 43.

NB. Forretningen er aaben om Søndagen.

Tandlæge Fru N. Møller,

Frederiksberggade 19,

træffes hver Søndag fra 10—4.

Affaldsbrænde

leveres fra Frederiksberg Træskæreri & Tømmerhandel, **Smallegade 6,** à 1 Kr. pr. Sæk.

Kvindelig Fremskridtsforening

afholder Møde **Mandag den 26. Januar Aften Kl. 8 1/2 Østergade 15.**

Hr. cand. polit. **Helsing** slutter sine nationaløkonomiske Foredrag.

Derefter **Prøvevalg** af Bestyrelsesmedlemmer.

Kun Medlemmer har Adgang.

Kvindebladet

„Hvad vi vil“,

udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening, redigeret af Fru Johanne Meyer, udkommer hver Søndag og koster 60 Øre Kvartalet foruden Postpenge. Kan bestilles paa alle Postkontorer samt i Hovedexpeditionen, **Aviskontoret Nyvej 19, 1. Sal til venstre.**

Enkelte Numre faaes à 5 Øre paa forskellige Steder i Byen og paa Broerne.

Annoncer

modtages i Emil Triers Annonce-Bureau, Walkendorfs-gade 20, og i Hovedexpeditionen.

Forhandlere

kan henvende sig Løvstræde 4, Stuen i Mellembygningen, og i Hovedexpeditionen.

Til Kvinder paa Landet.

De demokratiske Kredse paa Landet og i Købstæder, som ønsker at danne stedlige Afdelinger af „Kvindelig Fremskridtsforening“, kan erholde Vejledning dertil gennem Hovedafdelingen i København. Foredragsholdere om Kvindesagen kan ligeledes anvises fra „Kvindelig Fremskridtsforening“, naar man henvender sig til Formanden, Fru Johanne Meyer, Naboløs 4, 2. Sal. København K.

Kvindebladet „Hvad vi vil“.

Enkelte Numre af Bladet faas à 5 Øre paa efternævnte Steder:

Fiolstræde 28 i Avisbureauet.
Klosterstræde 12 i Boghandelen.
Løvstræde 4, Stuen i Mellembygningen.
Teglgaardsstræde 7 hos C. Lassen.
Nørrebrøngade 94 i Manufakturhandelen.
Frydsvej 3 i Avisudsalget.
Nyvej 19 i Aviskontoret.
Ørstedesvej 47 hos Vinding.
Falkonerallé 43 i Manufakturhandelen.
Folkvarsvej 24 i Kolonialhandelen.
Smallegade 18 i Cigarhandelen.

Bladets Ekspeditions-kontor,

Nyvej 19,

er aabent Søndag fra Kl. 9 Fm. til 6 Eftm.

Indhold: En kvindelig Deputation hos Kommunalbestyrelsen. — *H-n.*: Alvilda Prytz: „Lykke“. — *Karen Pedersen Sundbo*: Tjenestepigernes Stilling. Et Nødværg. — Tjenestepigernes Fagforening. — Glasgow og Vestsjotlands liberale Kvindeforening. — Til vore Abonnenter i København K. — *Helene M.*: „Eine alte Geschichte.“ — Avertissementer.

Redaktør: Fru Johanne Meyer, Naboløs 4. K.

Trykt hos M. Lazarus, Nyvej 19, København V.

Sæt, han nu i Eftermiddag, naar Faderen og hans Ven var ovre at bese Nabogodset, — (*hun* vilde ikke med, dertil var hun da altfor forpint!) — sæt, han nu kom ud til hende i Verandaen, hvor Vinløvet hang helt ned som et Slør mee store Klaser af smaa, grønne Druer, der var paa Vej til at modnes, sæt, han nu her i dette kølige, halvmørke Rum kom og knælede for hende, som han saa tit havde gjort i Spøg, og tog hendes Haand og bad hende om Tilgivelse med denne overtalende Magt, denne stormende Veltalenhed, der ingen Hindring kendte, — blot hun saa kunde holde fast ved sin Beslutning, blot hun kunde modstaa Lysten til at stryge med sin Haand gennem det bløde, glansfulde Haar, til at klappe den solbrændte Kind og trøste den stakkels, angrende Synder! — Blot hun kunde modstaa disse ærlige, brune Øjne, som, hun dog vidste, aldrig løj. . . Hun skælvede for sine Principer; — men fast *maatte* hun være; let skulde han ikke vinde hende; hans Karakter *maatte* hærdes, skulde hun binde sin Skæbne til hans. Hans Øjne havde et Par Gange søgt hendes; naturligvis ønskede

han en Samtale; — og skønt hun i sit Inderste var glad ved at se, hvor nær han tog sig det forefaldne, kunde hun dog ikke lade være at pine ham lidt. Hun øste Mod af hans Modløshed og sagde let henkastet, men dog med en Betoning, som ikke undgik den ulykkelige Elsker: „Ja, Aksel har været tidlig oppe; han har allerede udrettet *saare meget!*“ — „Saa—aa, er Du saa tidlig paa Benene, Aksel? Det havde jeg saamænd aldrig tro't om dig,“ sagde Onklen. „Ja, det var ogsaa kun i Dag, Onkel“, svarede Aksel med et Suk og tilføjede ved sig selv: „Og Gud give, jeg var bleven liggende i min Seng saa længe, som jeg plejer!“

„Ja, jeg har da ogsaa været tidlig oppe“, vedblev Ædele skaanselløst, „vi kom ned i Haven omtrent paa samme Tid; men Aksel var doven og gad hverken tale eller læse; saa placerede vi os hver i sit Rum af Lysthuset; jeg tegnede, mens han laa og drev og røg Cigaretter, og saa plukkede jeg den smukkeste og fineste Jasmin, jeg kunde finde, til hans Knaphul; men han fik den ikke, for saa blev vi Uvenner!“ —

Aksel vred krampagtig Servietten mellem sine Fingre: *hun* havde altsaa været der inde ved Siden af — hele Tiden!

— „Aa, de unge er blevne uenige, ja, det kan jeg da tænke mig“, sagde Godejeren, idet han spiddede en Sardin paa sin Gaffel, hævde den lækre Bid langsomt i Vejret, nød den med Blikket og lod den lige saa langsomt dale ned paa sin Tallerken for at underkaste den en omhyggelig Behandling, idet han lidet anede, hvor alvorfuld denne Strid var for de to unge, varme Hjærter, som længtes mod hinanden, „Aksel har naturligvis tabt Processen; det er derfor, han sér saa medtaget ud; — men det tager jeg mig skam ikke nær; det bliver nok godt igen; der er jo saa tit en lille Kurre paa Traaden mellem de to; — es ist eine alte Geschichte; doch bleibt sie immer neu.“